

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0559 van 12 augustus 2014
in de zaak 1213/0593/A/4/0569

In zake:

1. de heer **Albert DIELS**
2. mevrouw **Rita DERWAEL**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Marc DEWAELE
kantoor houdende te 3400 Landen, Stationsstraat 108 A
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **stad SINT-TRUIDEN**, vertegenwoordigd door het college van
burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Gerald KINDERMANS
kantoor houdende te 3870 Heers, Steenweg 161
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 3 mei 2013, strekt tot de vernietiging van de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden van 12 en/of 19 maart 2013, waarbij wordt besloten dat het dossier van de verzoekende partijen niet kan gezien worden als een melding omdat het niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 16 juli 2010 daaromtrent.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te Sint-Truiden, Drie Gezustersstraat 19 en met als kadastrale omschrijving afdeling 9, sectie C, nummers 722/V/2 en 722/W/2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 20 mei 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lieven DUCHATEAU die loco advocaat Marc DEWAELE verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Charlotte WILMS die loco advocaat Gerald KINDERMANS verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de VCRO betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partijen dienen op 1 maart 2013 (datum van ontvangst) bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Truiden een meldingsformulier in voor het oprichten van een veranda.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar brengt op onbekende datum volgend advies uit:

“ ...

BESCHRIJVING VAN DE BOUWPLAATS, DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

Overwegende dat de aanvraag het oprichten beoogt van een veranda in de perceelsgrens;

Overwegende dat de onmiddellijke omgeving bestaat uit zowel laagbouw als verdiepingswoningen, hoofdzakelijk in open vorm en afgewerkt in materialen met grote verscheidenheid zowel in textuur als in kleur;

Overwegende dat het goed gelegen is in een woonstraat waarvan de aanwezige gebouwen variëren in hoogte, inplanting en bouwstijl;

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Overwegende dat de aanvraag het oprichten betreft van een veranda in de perceelsgrens.

Overwegende dat de aanpalende eigenaar niet tekende voor akkoord;

In het artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16-07-2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen staat omschreven dat een constructie in de achtertuin maar kan opgericht worden op minder dan 2 meter indien tegen een bestaand aanpalende gebouw (vergund?) aangebouwd kan worden zonder de bestaande scheidingsmuur te wijzigen. Deze mogelijk is enkel geldig indien voldaan kan worden aan de vigerende regelgeving. In dit geval is niet duidelijk of voldaan is aan de artikel B 1.3 inzake scheidingsmuur en artikel C 1.3 en C 1.4 inzake natuurlijke verlichting en ventilatie van de gemeentelijke geïntegreerde stedenbouwkundige verordening. Bovendien is de niet strijdigheid met de bepalingen van het burgerlijk wetboek eveneens niet aangetoond.

ALGEMENE CONCLUSIE

*Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen inzake ruimtelijke ordening.
Het voorgestelde ontwerp is niet bestaanbaar met de goede plaatselijke ordening en past niet in zijn onmiddellijke omgeving.*

*Het dossier kan niet gezien worden als een melding omdat uw dossier niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en het besluit van de Vlaamse Regering van dd. 16-07-2010 daaromtrent. Het college van burgemeester en schepenen kan dan ook geen akte nemen van uw dossier.
...*

Bij brief van 12 maart 2013, ondertekend door de secretaris en de burgemeester van de stad Sint-Truiden, wordt het volgende meegedeeld aan de verzoekende partijen:

*“...
Uw dossier kan niet worden gezien als een melding omdat uw dossier niet voldoet aan de bepalingen van artikel 4.2.2. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) en het besluit van de Vlaamse Regering van dd. 16-07-2010. Het college van burgemeester en schepenen kan dan ook geen akte nemen van uw dossier.*

*In het artikel 4 van het besluit van de Vlaamse Regering van 16-07-2010 betreffende de meldingsplichtige handelingen staat omschreven dat een constructie in de achtertuin maar kan opgericht worden op minder dan 2 meter indien tegen een bestaand aanpalende gebouw (vergund?) aangebouwd kan worden zonder de bestaande muur te wijzigen. Deze mogelijk is enkel geldig indien voldaan kan worden aan de vigerende regelgeving. In dit geval is niet duidelijk of voldaan is aan de artikels B 1.3 inzake scheidingsmuur en artikel C 1.3 en C 1.4 inzake natuurlijke verlichting en ventilatie van de gemeentelijke geïntegreerde stedenbouwkundige verordening. Bovendien is de niet strijdigheid met de bepalingen van het burgerlijk wetboek eveneens niet aangetoond.
...”*

Een brief met dezelfde inhoud, ditmaal ondertekend door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar, wordt op 19 maart 2013 verstuurd naar de verzoekende partijen.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging – AMBTSHALVE : VOORWERP VAN HET BEROEP

1.
Artikel 4.2.2 VCRO bepaalt:

“§1. De Vlaamse Regering bepaalt de gevallen waarin de vergunningsplicht vervangen wordt door een verplichte melding van de handelingen aan het college van burgemeester en schepenen. De meldingsplicht betreft gevallen waarin de beoordelingsruimte van het bestuur minimaal is omwille van het eenvoudige en gangbare karakter van de betrokken handelingen, of de onderworpenheid van de handelingen aan nauwkeurige stedenbouwkundige voorschriften, verkavelingsvoorschriften of integrale ruimtelijke voorwaarden, vermeld in artikel 4.3.1, §2, tweede lid.

De Vlaamse Regering kan tevens de van de vergunningsplicht vrijgestelde werken, vermeld in artikel 4.2.1, 5°, c), aan de meldingsplicht onderwerpen.

De meldingsplichten, vermeld in het eerste en het tweede lid, kunnen nooit worden ingevoerd voor handelingen die gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbaar gebied.

§2. Een melding wordt verricht per beveiligde zending.

§3. Het college van burgemeester en schepenen neemt akte van de meldingen en ziet er op toe dat zij ingeschreven worden in het vergunningenregister.

§4. De aangemelde handelingen mogen worden aangevat vanaf de twintigste dag na de datum van de melding.

De aangemelde handelingen kunnen niet meer worden aangevat indien twee jaar na de datum van de melding verstreken zijn.

§5. Regulariserende meldingen kunnen worden verricht, onverminderd de strafbaarstelling van inbreuken op de meldingsplicht op grond van artikel 119bis van de Nieuwe Gemeentewet.

§6. Een melding wordt als een stedenbouwkundige vergunning beschouwd voor de toepassing van regelgeving binnen andere beleidsvelden dan de ruimtelijke ordening. Een melding wordt tevens gelijkgesteld met een voorafgaande toelating tot bouwen voor wat betreft de toepassing van artikel 4 van de wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en van het beroep van architect, tenzij de melding enkel betrekking heeft op handelingen die niet gebouwd worden.

§7. De Vlaamse Regering omschrijft de vereiste vermeldingen die in een melding moeten zijn opgenomen en kan nadere procedurele regelen bepalen voor de toepassing van dit artikel.

In het ontwerp van decreet tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid wordt deze bepaling onder meer als volgt toegelicht (Parl. St. VI. Parl., 2008-09, nr. 2011/1, p. 96-97):

“307. De figuur van de melding is geïnspireerd op het Milieuvergunningendecreet. De stedenbouwkundige melding heeft hetzelfde rechtskarakter als de milieumelding. Dat betekent inzonderheid dat de melding géén administratieve rechtshandeling uitmaakt en dat de overheid geen bevoegdheid heeft om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren.

(...)

311. De melding is eerst uitvoerbaar vanaf de twintigste dag na de datum waarop de melding is verricht. Dergelijke controletermijn is uitdrukkelijk gevraagd door o.m. de MINA-raad (p. 29) en de SARO (p. 16 en p. 40).

Als de melding bvb. geschiedt bij aangetekend schrijven, en het meldingsdocument op 11 augustus 2009 aan de post wordt toevertrouwd (hetgeen blijkt uit de datum van postmerk), dan kunnen de gemelde handelingen worden uitgevoerd vanaf 31 augustus 2009.

Ook al is de gemeentelijke overheid er niet toe gerechtigd om de melding onontvankelijk te verklaren of te weigeren (zie boven), toch kan zij in voorkomend geval in die

twintigdagentermijn laten weten dat de melding aangetast is door een onregelmatigheid en dat de gemelde handelingen eigenlijk moeten worden vergund.

Het tóch uitvoeren van de melding komt in dat geval neer op het op strafbare wijze uitvoeren van vergunningsplichtige handelingen zonder de daartoe vereiste vergunning.

Uit de aangehaalde bepaling en toelichting volgt dat het aan het college van burgemeester en schepenen toekomt om akte te nemen van gedane meldingen en desgevallend aan de betrokkene kan laten weten dat de melding is aangetast door een onregelmatigheid. Noch in het ene, noch in het andere geval is er sprake van een vergunningsbeslissing in de zin van artikel 4.8.2, lid 1, 1° VCRO, met name een uitdrukkelijke of stilzwijgende bestuurlijke beslissing, genomen in laatste administratieve aanleg, betreffende het afgeven of weigeren van een vergunning.

De vordering van de verzoekende partijen is derhalve niet gericht tegen een vergunningsbeslissing die het voorwerp kan uitmaken van een beroep tot vernietiging bij de Raad.

De vordering is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, ten laste van de verzoekende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 12 augustus 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,
 met bijstand van

Ilke VAN BUGGENHOUT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Ilke VAN BUGGENHOUT

Nathalie DE CLERCQ